

РЕШЕНИЕ

№ 1741

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20231110217157 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е въз основа на депозирана жалба от М. Г. Ц., ЕГН ***** чрез адв. Г. Д. срещу електронен фиш серия К № 7383544, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. 182 ал. 1 т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш и се иска неговата отмяна. Поддържа се, че макар нарушението да е установено с автоматизирано техническо средство или система /АТСС/, то не е спазена процедурата за използването му, регламентирана в Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., а именно: липсва надлежно попълнен протокол за използването на АТСС, тъй като съставеният е различен от утвърдения образец, липсват статични изображения на заснетото МПС и на разположението на АТСС. Оспорва се техническата изправност на използваното АТСС, твърди се, че не е приспаднал толеранс от 3 км./час от скоростта, съобразно чл. 16, ал. 5 от Наредбата, както и че в района на извършване на нарушението липсва надлежно въведено ограничение на скоростта от 50 км./час. Поддържа се тезата, че служителят, работил с АТСС не е преминал съответно обучение, а отделно от това се твърди, че органът, издал обжалвания електронен фиш не разполага с обща, материална и териториална компетентност да издава електронни фишове.

В съдебно заседание редовно призованият жалбоподател не се явява, не се явява и процесуалният му представител – адв. Д.

Въззиваемата страна - СДВР, редовно призована, не изпраща представител. В постъпили по делото писмени бележки от юрк. Алипиева се аргументира законосъобразността на издадения електронен фиш и се прави искане същият да бъде потвърден. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото писмени доказателства прие за установено следното от фактическа страна:

На 06.07.2018 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология под номер В-46 била вписана видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 със срок на валидност до 13.06.2027 г. На 14.03.2023 г. средство за измерване от типа на горепосочения с фабричен номер MD 1193 преминало последваща периодична проверка за техническа изправност, за което бил съставен протокол от проверка № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г.

На 28.04.2023 г. в 13:49 часа в гр. София по бул. „*****” с посока на движение от ***** към бул. „*****” се движело моторно превозно средство – лек автомобил марка „****“, модел „*****“ с рег. № *****, собственост на жалбоподателя М. Г. Ц..

До номер 459 на бул. „*****” път горепосочената видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 с фабричен номер MD1193 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 91 км./час, при ограничение на скоростта от 50 км/ч., валидно за населено място. За позиционирането на системата за контрол на скоростта бил съставен протокол, съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и било заснето разположението на видеосистемата.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка за собственост в централна база данни на КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият собственик – жалбоподателят М. Г. Ц..

Въз основа на горното бил издаден процесният електронен фиш серия К № 7383544, с който на собственика на лекия автомобил, с който било извършено нарушението - жалбоподателя М. Г. Ц. било наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км/ч., а установената скорост на движение на автомобила - 88 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 38 км/ч. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 12.11.2023 г.

Жалбоподателят М. Г. Ц. не депозирал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП и не посочил лицето, което е управлявало гореописания автомобил на

процесните дата и час, а на 23.11.2023 г. по пощата депозирал жалба срещу електронния фиш.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, а именно: справка за собственост на МПС, извлечение от регистъра на БИМ относно одобрен тип средство за измерване, ведно с протокол за последваща проверка № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на 28.04.2023 г., заповед за одобряване образец на електронен фиш, сертификат за успешно завършен курс на обучение за В. А., справка за нарушител-водач за жалбоподателя, както и веществените доказателства - фотоснимки.

Приложените по делото писмени доказателства са обективни, достоверни и по несъмнен и категоричен начин установяват релевантната по делото фактическа обстановка, поради което съдът ги кредитира изцяло.

От представеното по делото извлечение от регистъра на БИМ за одобрен тип средство за измерване и протокол № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. за проверка на средството за измерване се установи, че процесната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 представлява одобрен тип средство за измерване, като конкретното техническо средство, с което е установено нарушението /с фабричен № MD 1193/ е технически изправно, преминало е последваща проверка, като допустимата грешка при отчитане на скоростта при полеви условия е +/- 3 км./час при измерена скорост до 100 км./час и +/- 3% при измерена скорост над 100 км./час.

Неоснователно е възражението, изложено в жалбата, че не са налице статични изображения на заснетия автомобил, напротив. На л. 5 от делото е приложено веществено доказателство— фотоснимка, видно от която се установява, че на процесната дата и място лек автомобил марка „***“, модел „*****“ с рег. № ***** се е движил в заснетия участък със скорост над максимално допустимата. На гърба на фотоснимката, представяща заснетото МПС е посочено и мястото, на което е била монтирана системата за видеоконтрол; същото се установява и от представения по делото протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 28.04.2023 г.

Тук е мястото да се обсъди представения по делото протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., тъй като част от възраженията на жалбоподателя са насочени именно срещу него. На първо място неоснователно е твърдението, че представения по делото протокол не съответства на утвърдения образец, напротив, същият напълно отговаря на образца - приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредбата, като са попълнени надлежно всички реквизити в него – посочен е вида и номера на техническото средство, мястото на контрол, посоката на движение на контролирания автомобил, датата на използване, ограничението на скоростта, режим на измерване, посока на задействане, име и подпис на служителя, който е позиционирал АТСС, начало и край на работа, номер на първо и последно статично изображение, име и подпис на лицето, извършило проверката, рег. номер на протокола. В същия е отразено, че режимът на измерване е

стационарен – тоест техническото средство не е било монтирано в движещ се служебен автомобил, а е било позиционирано неподвижно, като същото е било насочено и е отчитало скоростта на приближаващите автомобили. Към протокола е представена и фотоснимка, установяваща разположението на видеосистемата на платното за движение – л. 13 от делото. В протокола за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 28.04.2023 г. ясно е отразено, че е била съобразявана максимално разрешена скорост на движение от 50 км./час, валидно за населено място, като не е бил наличен пътен знак, въвеждащ различно ограничение от общоважимото. В този смисъл възраженията, че в района не е въведено ограничение на скоростта от 50 км./час са неоснователни. Мястото на нарушението е границите на населено място, като ограничението от 50 км./час е введено със закон /чл. 21, ал.1 от ЗДвП/, поради което не е необходимо да бъде означавано по какъвто и да било друг начин.

Неоснователно е твърдението, изложено в жалбата, че служителят, който е работил с процесното АТСС не е надлежно обучен за това- по делото е представен сертификат, видно от който служителят В. А. е преминал обучение за работа с технически средства за стационарен и мобилен контрол на скоростни режими тип „CORDON M2“. Сертификатът е издаден на 26.08.2020 г., очевидно много преди използването на техническото средство на процесната дата - 28.04.2023 г.

Видно от приетата справка за собственост към инкриминираната дата автомобилът, с който е било извършено заснетото нарушение е бил собственост на жалбоподателя М. Г. Ц., ЕГН *****.

Въз основа на установените фактически обстоятелства съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в преклузивния срок по чл. 189, ал.8 от ЗДвП /в придружителното писмо от ОПП- СДВР е посочено, че електронният фиш е връчен на 12.11.2023 г., а жалбата е подадена на 23.11.2023 г. по пощата/ и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалвания акт по чл. 58д от ЗАНН т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административните наказания. Изрично следва да се подчертае, че с оглед спецификите на електронния фиш към същия не са приложими изискванията на чл. 57 от ЗАНН, а тези по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Съгласно посочената правна норма електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото

на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е максимално разрешената скорост на движение, посоката на движение на автомобила, както и установената скорост, с която се е движило процесното МПС, след отчитане на възможната грешка от техническото средство.

Не може да се сподели тезата на жалбоподателя, че органът, издал обжалвания електронен фиш не разполага с компетентност /обща, материална и териториална/ да издава актове от такъв вид. Както вече беше посочено изискването на чл. 57, ал.1 т. 1 от ЗАНН се прилага към наказателното постановление, но не и към електронния фиш. Разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП не съдържа изискване за посочване на конкретно физическо лице, което е издател на електронния фиш. Именно по тази причина и въпрос за компетентността на издателя на електронния фиш в настоящото производство не може да се поставя. Законът поставя изискване за посочване на териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сто*** и във фиша е отразено, че това е Столичната дирекция на вътрешните работи.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал.8 от ЗДвП, административнонаказващият орган е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото общоважимо ограничение на скоростта от 50 км./час за населено място, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство /без да се конкретизира стационарно или мобилно/, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на електронен фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административнонаказателното производство.

Съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - „Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес”, тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В процесния случай нарушението е установено с видео-радарна система

за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, представляваща одобрен тип средство за измерване, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък /за което е съставен и протокол рег. № 4332р-30083/02.05.2023 г., съобразно изискванията на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата/. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Неоснователни са и възраженията, изложени в жалбата срещу техническата изправност на АТСС. От събраните по делото доказателства се установи, че използваното за установяване и заснемане на процесното нарушение техническо средство - видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 е одобрен тип средство за измерване, същата е вписана в регистъра на БИМ под номер В-46 със срок на валидност до 13.06.2027 г., като устройство от този тип с фабричен номер MD1193 /с което е установено нарушението/ е преминало последваща проверка на техническата му изправност един месец преди датата на нарушението, поради което същото към 28.04.2023 г. е било технически изправно и годно да установи и заснеме процесното нарушение.

Видно от представената фотоснимка – л. 5 от делото измерената скорост на движение на автомобила е била 91 км/ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км./час, поради което коректно във фиша е отразена скорост от 88 км/ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. толеранс /противно на твърдението, изложено в жалбата/ като инкриминираната скорост е намалена на 88 км./ч., т.е. отчетено е превишение от 38 км./ч., а не от 41 км/час, което обстоятелство се явява в полза на жалбоподателя и именно за това превишение същият е бил санкциониран.

В обобщение от анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 с номер на устройството MD1193 е било заснето управление на процесния автомобил със скорост от 91 км./ч. (преди отчитане на възможна грешка от 3 км./час от засечената скорост и 88 км./час след отчитането ѝ) при ограничение от 50 км./ч., валидно за населено място, с което съдът намира, че от обективна страна е нарушена разпоредбата на чл. 21 ал. 1 ЗДвП. Установеното превишение на максимално разрешената скорост след приспадане на възможната грешка е с 38 км./ч.

Съгласно чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него

нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Видно от справката за собственост автомобилът, с който е било извършено нарушението е собственост на жалбоподателя М. Г. Ц.. След получаване на електронния фиш в съответната структура на СДВР не е представена декларация от последния в качеството му на собственик на заснетото МПС с посочване на лицето, което на процесната дата е управлявало заснетия автомобил. Законът ясно е посочил /което е вписано и в електронния фиш/, че собственикът разполага с възможност да подаде декларация, в която да посочи лицето, което е управлявало автомобила. В такава хипотеза издаденият на собственика електронен фиш се анулира и се издава такъв на посоченото от собственика лице. Жалбоподателят не е депозирал такава декларация, а е оспорил фиша с жалба до съда. Член 188, ал.1 от ЗДвП предвижда изрично отговорност за собственика /дори и в хипотеза, в която не е управлявал лично МПС, с което е извършено нарушение/, ако не посочи кой е управлявал автомобила. След като жалбоподателят не е посочил лицето, на което е предоставил автомобила, то съдът намира, че правилно именно той, като собственик на МПС, с което е извършено нарушение е бил наказан за последното.

Управлението на ППС с превишена скорост е санкционирано с разпоредбата на чл. 182 от ЗДвП, като за конкретното превишение от 38 км./ч. за населено място законодателят в разпоредбата на ал.1, т. 4 от същия текст е предвидил глоба в размер на 400 лева. Размерът на глобата е фиксиран такъв, поради което обсъждането на въпроса за нейната справедливост е безпредметно.

Не са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, доколкото констатираното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид, а отделно от това превишаването на максимално разрешената скорост повишава риска от реализиране на ПТП и от евентуално увреждане на здравето на участниците в движението. По изложените съображения съдът намира, че издаденият електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден изцяло.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от страна на представителя на въззиваемата страна съдът следва да присъди в полза на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лева, съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, вида и количеството на извършената от процесуалния представител дейност.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2 т.5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 7383544, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. 182 ал. 1 т. 4 от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя М. Г. Ц., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА М. Г. Ц., ЕГН ***** да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд - София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____